

i en ganske modsat Retning, nemlig gaaer ud paa at nedsette det opførte Beløb af Brændeviinsafgiften, idet nemlig Ministeriet er gaaet ud fra den Forudsætning, at Thinget vilde vedtage, hvad Ministeriet havde foreslaaet med Hensyn til Bornholm og Læsø, hvorefter ogsaa i det første Aar Brændeviinsafgiften deraf vilde komme til at indflyde i Statskassen; men da nu Thinget har foretaget en Forandring heri, som har bevirket, at denne Indtægt ikke vil tilflyde Statskassen, have vi anseet det nødvendigt at fradrage den Sum, som er beregnet for disse Ders Bedkommende, nemlig 18,000 Rbd. Da den ærede Finansminister ikke er tilstede i dette Dieblik paa Grund af, at han er beskæftiget i det andet Thing, har han bemyndiget mig til at erklære, at der fra Ministeriets Side ikke er Noget at indvende mod de Endringsforslag, Udvalget har stillet til Indtægtsbilag II og III.

Spændet: Jeg har nogle enkelte Bemærkninger at gjøre ved Indtægtsbilag III, og navnlig sammes anden Post, med Hensyn til Arveafgiften. Hvad angaaer denne Afgift, da bestaaer den, som bekendt, af 4 pCts. Afgiften og $\frac{1}{2}$ pCts. Afgiften; med Hensyn til 4 pCts. Afgiften, der blev paabuden ved Forordningen af 12te Sept. 1792, blev det bestemt, at Pensioner, som legeres ikke længere end for een Persons Livstid, skulle være fritagne for denne Afgift. En lignende Fritagelse er derimod ikke fastsat med Hensyn til Halvprocentsafgiften, der blev paabuden ved Forordningen af 8de Febr. 1810. Ikke desto mindre er det blevet Praxis, idetmindste nogle Steder, at udvide den Fritagelse, som saaledes er givet for 4 pCts. Afgiften, ogsaa til $\frac{1}{2}$ pCts. Afgiften, og ikke alene til Pensioner, som legeres, men ogsaa til virkelig Arv, over hvilken Arvingen indskrænkes i Henseende til Raadigheden. Det skeer ikke saa sjældent, at formuende Folk, som frygte for, at deres Børn eller Svigerbørn skulde forøde deres Formue, bestemme, at Arven skal indfattes i Overformynderiet, og at deres Børn eller Svigerbørn alene skulle nyde Renten deraf, saalænge de leve, medens Arven først ved deres Død skal deles mellem deres

Arvinger. Dette maa jo nu ansees for en virkelig Arv, uagtet Arvingerne ere indskrænkede i Henseende til Raadigheden over Arvemassen, men ikke desto mindre er det sædvanligt, at $\frac{1}{2}$ pCts. Afgiften ikke svares af saadan Arv, og derved troer jeg, Statskassen lider et Tab, som den ikke bør lide. Der er heller ingen Grund for Statskassen til at begunstige saadanne Dispositioner; det er mere til Skade end til Gavn for det Almindelige, at Capitaler saaledes sættes fast for en ubestemt Tid. — Det skeer ogsaa undertiden, dog sjældnere, at Arveladere, som ingen Børn have, bestemme, at deres Arvinger, det være sig Intestatarvinger eller testamentariske, blot skulle have Nytten og Brugen af Arven, saalænge de leve, og at den først ved deres Død skal stiftes; i det Tilfælde taber Kongens Kasse ved denne Praxis baade 4 pCts. og $\frac{1}{2}$ pCts. Afgiften. Denne Praxis er vel bleven hjemlet, om man kan kalde det en Hjemmel, ved en Rentekammerkrivelse, dog denne kan vel nu ikke have nogen Gyldighed; men under 25de August 1849 har Finansministeriet udstedt et Circulaire, hvorved denne Praxis bifaldes, og det er dette Circulaire jeg ønskede, Ministeriet vilde tilbagefalde. Jeg har ikke stillet noget Endringsforslag, da jeg ikke kunde beregne, hvormeget Afgiften kunde forhøies, hvis den blev beregnet paa den Maade, hvorpaa jeg troer den bør beregnes; men jeg har ønsket, at Finansministeriet og Thinget maatte blive gjort opmærksom paa den Feil, som efter min Mening er begaaet i denne Henseende.

J. C. Larsen: Den ærede Rigsdagsgmand, som nylig satte sig, har meddeelt Finansudvalget en Skrivelse, hvori, hvis jeg erindrer ret, netop de samme Bemærkninger bleve fremsatte, som han nu har fremført. Denne Skrivelse blev sat i Circulation blandt de retsdyndige Medlemmer af Udvalget, og saaledes har jeg ogsaa havt den og meddeelt min Mening derom. Jeg troer, at de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsgmand har fremført, og de Ansøkelser, som han har meddeelt om Forstaaelsen af vedkommende Anordninger, i det Væsentlige ikke ere rigtige, og i alt Fald stemme de ikke med, hvad der i en meget lang